

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym 8 maja 2017 roku (...) Spółka Akcyjna w W. żądał zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w Ł. kwoty 88863,70 zł, z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu podano, że zgodnie ze stanowiskiem Federalnego Trybunału Sprawiedliwości N. (...), odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną na terenie N. (...) przez zespół pojazdów, tj. pojazd ciągnący i przyczepę, w równych częściach ponoszą ubezpieczyciel, obejmujący ochroną ubezpieczeniową pojazd ciągnący oraz ubezpieczyciel obejmujący ochroną ubezpieczeniową przyczepę. Ponieważ w powołanym przez stronę powodową stanie faktycznym doszło do wyrządzenia szkody na terenie N. (...) przez pojazd z przyczepą, co do której ochrona ubezpieczeniowa spoczywała na stronie pozwanej, zaś strona powodowa naprawiła szkodę w całości, w jej ocenie uzasadnione jest roszczenie obejmujące zapłatę połowy uiszczonej tytułem odszkodowania kwoty (pozew k. 3-4).

W dniu 25 maja 2017 r. wydany został przeciwko stronie pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz zapłaty k. 49).

W dniu 16 czerwca 2017 r. strona pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od strony powodowej kosztów procesu. Strona pozwana, nie zaprzeczając twierdzeniom strony przeciwnej w zakresie zdarzenia wywołującego szkodę, wysokości szkody oraz jej naprawienia, zakwestionowała podstawę żądania powoda opartą na stanowisku Federalnego Trybunału Sprawiedliwości N. (...), biorąc pod uwagę, że w prawie polskim brak jest przepisu ustanawiającego taką współodpowiedzialność ubezpieczyciela przyczepy za wyrządzoną przez zespół pojazdów szkodę (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 55).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pojazd marki (...) o nr rej. (...), był objęty przez powoda - (...) S.A. w W., ochroną ubezpieczeniową w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, stwierzonego polisą numer (...), w okresie od dnia 04.07.2014 roku do dnia 03.07.2015 roku. Natomiast naczepa marki (...) o nr rej. (...) połączona z ww. pojazdem, była objęta ochroną ubezpieczeniową przez pozwanego - (...) S.A. w Ł. w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych stwierzonego polisą nr (...).

Podczas prowadzenia pojazdu na trasie D.-K. (Niemcy) w dniu 18.12.2017 roku doszło do wystrzału koła wewnętrznego, element oderwanej gumy uszkodził jadące obok (...) - (...), R. (...), M. \ / (...), V. (...), M- (...), GE- (...) V. (...) - (...), DO- (...), powodując ich uszkodzenie.

W związku ze szkodą powstałą w mieniu poszkodowanego, przedstawiciel zagraniczny powódki, tj. A. (...) przeprowadził postępowanie likwidacyjne pod numerem szkody (...), w wyniku którego uznał swoją odpowiedzialność wobec poszkodowanego do kwoty 42242,08 EUR, a następnie wezwał powódkę do refundacji wypłaconego świadczenia.

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pod numerem (...) powódka w dniu 30.01.2015 r. dokonała zapłaty na rzecz A. (...) kwoty 42242,08 euro, tj. kwoty 177727,41 złotych.

Następnie powódka skierowała do pozwanej pismo z dnia 16.06.2016 r., obejmujące wezwanie do zapłaty kwoty 88 863,70 złotych w terminie 30 dni od daty doręczenia pisma. Przedmiotowe wezwanie do zapłaty zostało skutecznie doręczone pozwanej w dniu 27.06.2016 r.

Powyższy stan faktyczny został wykazany załączonymi do pozwu dokumentami, aczkolwiek nie jest sporny między stronami, co eliminuje potrzebę przeprowadzenia i powołania dowodów na ww. okoliczności.

Sąd zważył, co następuje:

Sprawa ma aspekt transgraniczny, zatem zastosowanie znajdują przepisy ustawy z 4 lutego 2011 r. - Prawo prywatne międzynarodowe. (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1792).

Zgodnie z art. 29 ust. 1 cyt. ustawy, jeżeli prawo polskie przewiduje obowiązek ubezpieczenia, umowa takiego ubezpieczenia podlega prawu polskiemu.

Natomiast w myśl art. 33 tejże ustawy, dla zdarzeń niebędących czynnością prawną, prawo właściwe określa rozporządzenie (WE) nr 864/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczące prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych ((...)) (Dz. Urz. UE L 199 z 31.07.2007, str. 40).

Kwestia prawa właściwego do roszczeń regresowych między ubezpieczycielami, mającego zastosowanie w przypadku, w którym wypadek drogowy spowodowany został przez ciężarówkę z przyczepą, w sytuacji, gdy każdy z pojazdów uczestniczących w wypadku był ubezpieczony u innego ubezpieczyciela, była przedmiotem rozstrzygnięcia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W wyroku z 21 stycznia 2016 roku (w sprawach połączonych C-359/14 i C-475/14) Trybunał ten orzekł, iż: „Wykładni rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (R. I) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 864/2007 z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (R. II) należy dokonywać w ten sposób, że prawo właściwe dla roszczeń regresowych ubezpieczyciela pojazdu ciągnącego – który wypłacił odszkodowanie osobom poszkodowanym w wypadku spowodowanym przez kierującego tym pojazdem – względem ubezpieczyciela przyczepy ciągniętej w chwili tego wypadku przez ten pojazd należy ustalić na podstawie art. 7 rozporządzenia nr (...), jeżeli przepisy regulujące odpowiedzialność deliktową, mające zastosowanie do tego wypadku na mocy art. 4 i nast. rozporządzenia nr 864/2007, przewidują podział odpowiedzialności za naprawienie wyrządzonej szkody”.

W stanie faktycznym niniejszej sprawy, delikt drogowy miał miejsce na terenie N. (...). Jak stanowi art. 4 ust. 1 rozporządzenia R. II, prawem właściwym dla zobowiązania pozaumownego wynikającego z czynu niedozwolonego jest prawo państwa, w którym powstaje szkoda, niezależnie od tego, w jakim państwie miało miejsce zdarzenie powodujące szkodę, oraz niezależnie od tego, w jakim państwie lub państwach występują skutki pośrednie tego zdarzenia.

Wobec powyższego uznać należy, że szkoda podlegająca naprawieniu przez ubezpieczyciela pojazdu sprawcy, również powstała na terenie N. (...).

Jak podnosi strona powodowa, prawo niemieckie przewiduje podział odpowiedzialności za naprawienie wyrządzonej szkody między ubezpieczycielami pojazdu ciągnącego oraz przyczepy.

W takiej sytuacji, zgodnie z przytoczonym wyrokiem (...), zastosowanie znajduje przepis art. 7 rozporządzenia R. I. Zgodnie z tym przepisem (art. 7 ust. 3), w zakresie, w jakim strony nie dokonały wyboru prawa zgodnie z niniejszym ustępem, umowa ubezpieczenia podlega prawu państwa członkowskiego, w którym umiejscowione jest ryzyko ubezpieczeniowe w chwili zawarcia umowy. Ryzyko to umiejscowione było w Polsce, zatem zastosowanie do ewentualnych roszczeń regresowych znajduje prawo polskie.

Zgodnie z art. 37 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 2060 z późn. zm.), jeżeli szkoda zostaje wyrządzona ruchem zespołu pojazdów mechanicznych, ubezpieczeniem OC posiadacza pojazdu mechanicznego ciągnącego jest objęta szkoda spowodowana przyczepą, która:

- 1) jest złączona z pojazdem silnikowym albo
- 2) odłączyła się od pojazdu silnikowego ciągnącego i jeszcze się toczyła.

Zatem ubezpieczeniem strony powodowej, jako ubezpieczającej pojazd ciągnący, objęta była także odpowiedzialność za szkodę spowodowaną przyczepą złączoną z pojazdem silnikowym – a w takiej właśnie sytuacji w rozpoznanej sprawie doszło do wyrządzenia szkody.

W związku z powyższym brak jest podstaw do obciążania strony pozwanej odpowiedzialnością w części, w tym w części dochodzonej w pozwie – nawet jeśli możliwość taką przewidują przepisy prawa niemieckiego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił powództwo jako nieuzasadnione.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty poniesione przez pozwaną złożyła się opłata za czynności radcy prawnego 5400 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego 17 zł.

ZARZĄDZENIE

doręczyć odpis wyroku z uzasadnieniem pełnomocnikowi strony powodowej